

[Poul Boeg.]

rende, og også at betænke det tunge ansvar, der derfor er forbundet med afstemningen, et ansvar, der både er et ansvar over for vælgerne og et ansvar over for éns samvittighed.

Glistrup (FP):

Fremskridtspartiet er helt enig med hr. Niels Helveg Petersen i, at denne sag er overordentlig velegnet til folkeafstemning. Jeg vil endda gå det skridt videre og sige, at denne sag finder ikke sin endelige afgørelse, før der har været en folkeafstemning, og uanset hvad flertallet i denne sal beslutter, uanset hvad flertallet beslutter, når vi skal behandle ratifikationen, vil fremskridtspartiet fortsætte med at arbejde for, at denne sag finder sin endelige afgørelse ved en folkeafstemning, før eller efter et folketingsvalg.

Vi vil gøre, som Wilson gjorde i England over for EF-traktaten, og sige: vi respekterer ikke, at man ved at beslutte uden om det danske folk i form af en international traktat binder os til noget så meningsløst som det, hr. Kampmann har afalt med sine partifæller deroppe i Stockholm. Vi vil, hvis vi eventuelt efter et valg får nogen mulighed for det, gå Wilsons vej og søge genforhandling med Sverige. Opnår vi ikke tilfredsstillende resultater ved genforhandling med Sverige, vil vi gøre som Wilson og lade en folkeafstemning afgøre, om vi i givet fald skal være bundet af disse forpligtelser over for Sverige med hensyn til den rent danske økonomi. Det siger sig selv, at det er ulykkeligt, hvis denne ting skal ligge og rumle i årevis og man får smidt milliarder af kroner ud på at begynde at grave huller i jorden, og man så å la Farum skal til at lave folkeafstemning på et langt senere tidspunkt. Derfor håber vi, at der kan komme en folkeafstemning meget hurtigt både af hensyn til vort forhold til Sverige og af hensyn til dem, der skal disponere i det lokale område inden for hovedstadsregionen.

Vi har derfor for længst gjort os de overvejelser, som hr. Niels Helveg Petersen nu siger at den radikale gruppe vil begynde at gøre sig, om hvordan vi får disse ting til folkeafstemning hurtigst muligt. Vi vil selvfølgelig samarbejde med alle gode kræfter, der vil lade det danske folk afgøre denne sag,

og derfor følge, hvad andre eventuelt kommer med af bedre ideer, men vort synspunkt var, at når traktaten kom til anden behandling, ville vi stille et dagsordenforslag om, at sagen udsættes, indtil den har været underkastet folkeafstemning. Der kan ikke blive nogen folkeafstemning, deri er vi også enige med hr. Niels Helveg Petersen, i henhold til grundlovens § 42. Det må blive på samme grundlag som i Farum ved byggefolkeafstemningen, at man holder en rent vejledende folkeafstemning baseret på, at 90 medlemmer, altså et flertal her i folketinget, går ind for det, for det vil være aldeles logisk også for dem, der mener, at vi virkelig skal øde disse milliarder ud, som der her er tale om, til ingen verdens nytte. Også for dem må det da være naturligt, at det til syvende og sidst er befolkningen, der skal afgøre det. Man kan ikke sige, at de pågældende ved vælgertilkendegivelsen den 4. december 1973 er valgt til i et repræsentativt demokrati at afgøre specialspørgsmål som disse.

Derfor håber vi, at vi ved anden behandling af traktaten får et flertal her i tinget — det er altså ikke 60 medlemmer, men et flertal — for en vejledende folkeafstemning. Men kan vi få folkeafstemning på anden måde, er det også godt, det afgørende er bare, at denne sag ikke bør finde sin afgørelse, og den vil ikke finde sin afgørelse, før det danske folk har vedtaget, hvad der skal ske. Så må vi selvfølgelig alle bøje os, hvad enten vi står på den ene eller på den anden side.

Ministeren for offentlige arbejder (Damsgaard):

Det er naturligvis med tilfredshed, jeg har konstateret, at et flertal af udvalget om offentlige arbejder i betænkningen indstiller det radikale forslag til forkastelse her ved anden behandling. Jeg kan også helt tilslutte mig den motivering, som flertallet har givet i sin indstilling, og som ligger på linje med de synspunkter, som jeg også gav udtryk for, da vi havde forslaget til første behandling.

Til debatten her i dag og til det, som i den seneste tid har været fremført i den offentlige diskussion, vil jeg knytte nogle ganske få og lidenskabsløse kommentarer. Der foreligger jo den mulighed, at der senere, når udvalget har afsluttet sit arbejde om de to